

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE

w Ostrołęce

ul. gen. A.E. Fieldorfa „Nila” 15
07-410 OSTROŁĘKA

SKO/4113/123/2021

URZĄD MIASTA OSTROŁĘKI
WPLYNĘŁO / ZŁOŻONO OSOBIŚCIE

DATA 15. 03. 2022

NR REJ. Mdok ..... Ostrołęka, dnia 10 marca 2022 r.

ILOŚĆ ZAŁ. ....

podpis **DECYZJA** .....

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce działające na zasadzie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 570 ze zm.) oraz art. 127 § 2 w związku z art. 17 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w składzie orzekającym:

Przewodniczący: - Bogusława Tomczak (sprawozdawca)
Członkowie: - Danuta Janiszewska-Kielak
- Łukasz Nadolny

Protokolant: - Monika Mierzejewska

po rozpatrzeniu w dniu 10 marca 2022 r. odwołania Stowarzyszenia Pracownia na rzecz Wszystkich Istot, reprezentowanego przez Pana Radosława Ślusarczyka - Prezesa Zarządu od decyzji Prezydenta Miasta Ostrołęki z dnia 25 listopada 2021 r., znak: WB.6220.10.2020, nr 7/21 w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

o r z e k a :

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm., zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 59, art. 71, art. 73 ust. 1 art. 74 ust. 1 oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późn. zm., obecnie tj. Dz.U. z 2021 r., poz. 2373 z późn. zm., zwanej dalej „ustawą”), oraz § 2 ust. 1 pkt 3 i § 3 ust. 1 pkt 54, pkt 58, pkt 71 oraz pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, zwanego dalej „rozporządzeniem”),

utrzymać zaskarżoną decyzję organu I instancji w mocy

U z a s a d n i e n i e

Zaskarżoną decyzją organ I instancji ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „budowa i eksploatacja źródła wytwórczego energii elektrycznej o mocy około 800 MWe opartego na bloku CCGT w Elektrowni Ostrołęka C wraz z infrastrukturą towarzyszącą”. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na działkach numer ewidencyjny: 70297, 70299, 70300, 70353, 70362, 70351, 70354 z obrębu 0007 Ostrołęka oraz na działkach numer ewidencyjny: 30131, 30162, 30183, 30437, 30442, 30443, 30035/20, 30035/23, 30182/1, 30194/2, 30195/2, 30195/3, 30195/5, 30195/6, 30195/7, 30195/8, 30436/7 z obrębu 0003 Ostrołęka.

W uzasadnieniu decyzji organ stopnia podstawowego przedstawił wpieryw dotychczasowy przebieg postępowania, a następnie przywołał stosowne regulacje zamieszczone w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W dalszej kolejności organ powołując się na przepisy ustawy określił, m.in.:

1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia;

2. istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania tego przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczania uciążliwości dla terenów sąsiednich;
3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy.
4. Wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazano, że postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 grudnia 2020 pełnomocnika inwestora Pani Małgorzaty Bednarskiej o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia. Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. W związku z powyższym Organ wystąpił o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia do właściwych organów, tj. Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie, Marszałka Województwa Mazowieckiego, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku. W dalszej części uzasadnienia kwestionowanego rozstrzygnięcia wskazano, m.in. że:

- planowane przedsięwzięcie jest zgodne z ustaleniami Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego;
- nie stwierdzono obecnie możliwości ponadnormatywnego kumulowania się oddziaływań przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami;
- nie stwierdzono możliwości negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

Finalnie organ uznał, że przy uwzględnieniu podczas projektowania, realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia wytycznych określonych w raporcie o oś i suplemencie do raportu o oś oraz warunków określonych w zaskarżonej decyzji, przedsięwzięcie nie będzie w sposób znaczący oddziaływać na środowisko.

Od powyższej decyzji, w ustawowym terminie przewidzianym do dokonania tej czynności, odwołanie złożyło Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot reprezentowane przez Pana Radosława Ślusarczyka - Prezesa Zarządu wskazując, że nie zgadza się z decyzją Prezydenta Miasta Ostrołęki nr 7/21 z dnia 25 listopada 2021 r., znak: WB.6220.10.2020 i zaskarża ją w całości. Odwołujący wnosi o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odmowę określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Przekazując przedmiotowe odwołanie do tut. Kolegium organ I instancji podtrzymał swoje stanowisko zaprezentowane w zaskarżonej decyzji, nie widząc podstaw do zmiany decyzji we własnym zakresie.

W toku postępowania odwoławczego tut. organ obwieszczeniem z dnia 20 stycznia 2022 r., nr 4/2022 poinformował strony postępowania, że został zgromadzony materiał dowodowy niezbędny do wydania decyzji w ramach postępowania odwoławczego dotyczącego decyzji o środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn. „budowa i eksploatacja źródła wytwórczego energii elektrycznej o mocy około 800 MWe opartego na bloku CCGT w Elektrowni Ostrołęka C wraz z infrastrukturą towarzyszącą”. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na działkach numer ewidencyjny: 70297, 70299, 70300, 70353, 70362, 70351, 70354 z obrębu 0007 Ostrołęka oraz na działkach numer ewidencyjny: 30131, 30162, 30183, 30437, 30442, 30443, 30035/20, 30035/23, 30182/1, 30194/2, 30195/2, 30195/3, 30195/5, 30195/6, 30195/7, 30195/8, 30436/7 z obrębu 0003 Ostrołęka. W treści obwieszczenia została umieszczona informacja o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w ciągu 7 dni od dnia publikacji obwieszczenia w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce. Niniejsze obwieszczenie zostało zamieszczone na tablicy ogłoszeń tut. urzędu oraz w Biuletynie informacji publicznej. Dodatkowo do

inwestora oraz strony odwołującej zostało wysłane zawiadomienie z dnia 20 stycznia 2022 r., znak: SKO/4113/123/2021 o tożsamej treści.

W dniu 21 stycznia 2022 r. Stowarzyszenie złożyło uzupełnienie odwołania, zarzucając wydanej decyzji naruszenie:

1. art. 7, 77 § 1, 80 k.p.a. poprzez niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, niezebrań w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, dokonanie dowolnej oceny, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego,
2. art. 62 ust. 1 w związku z art. 66 ust. 1 pkt 5, 6 i 6a ustawy w związku z art. 6 ust. 12 i 2 ustawy Prawo ochrony środowiska ze względu na brak przedstawienia wymaganej przez ustawę pełnej analizy wariantów przedsięwzięcia, będącej obligatoryjnym zdaniem skarżącego elementem raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a zarazem stanowiącego realizację fundamentalnej dla prawa ochrony środowiska zasady zapobiegania i przezorności (ostrożności) w indywidualnej ocenie oddziaływania konkretnego przedsięwzięcia na środowisko. Przedstawiony przez inwestora w raporcie racjonalny wariant alternatywny nie spełnia przesłanek racjonalności oraz alternatywności stanowiąc jedynie zdaniem odwołującego pozorne spełnienie wymagań stawianych przez ustawę. Ponadto, zdaniem skarżącego w przedłożonym raporcie nie przedstawiono i nie opisano wariantów dla wszystkich elementów realizowanego przedsięwzięcia. Zdaniem odwołującego nie przedstawiono także racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. W ocenie odwołującego te braki spowodowały, że niemożliwe było utworzenie siatki porównawczej, na gruncie której organ I instancji miałby możliwość przeprowadzenia rzetelnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zdaniem Stowarzyszenia należy uznać, że przedłożony raport narusza przepisy ustawy, a w związku z tym nie może być uznany za dowód w sprawie, na okoliczność, że planowana inwestycja nie będzie stwarzać znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko;
3. art. 62 ust. 1 w związku z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy, ze względu na liczne braki w opisie przedsięwzięcia, w szczególności w kontekście „Innej infrastruktury na terenie Elektrowni” oraz „Infrastruktury towarzyszącej”. Raport nie zawiera zdaniem Stowarzyszenia opisu wszystkich elementów zamierzenia inwestycyjnego. Ponadto znaczna część elementów nie została uwzględniona na mapie stanowiącej załącznik nr 6 do raportu. Stowarzyszenie podnosi, że kolejnym uchybieniem jest pominięcie istotnego elementu przedsięwzięcia jakim jest instalacja poboru ścieków surowych na rysunkach przedstawiających zagospodarowanie terenu. Wszystkie te uchybienia w ocenie odwołującego prowadzą do sytuacji, w której opis przedsięwzięcia jest niepełny. Nie da się tym samym przeprowadzić na jego podstawie pełnej analizy oddziaływania na środowisko,
4. art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy, poprzez nieprecyzyjne wskazanie warunków korzystania ze środowiska. Taka sytuacja daje inwestorowi dużą swobodę w ich interpretacji, co zagraża realizacji celu w jakim te warunki zostały w decyzji zawarte tj. jak najpełniejsza ochrona środowiska. Prowadzi to w ocenie Stowarzyszenia do utrudnienia lub niemożliwość egzekucji obowiązków inwestora,
5. art. 82 ust. 1 pkt 5 ustawy poprzez nienałożenie na inwestora obowiązku przedstawienia analizy po realizacyjnej pomimo zaistnienia przesłanek do uwzględnienia takiego postanowienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
6. art. 77 ust. 1 pkt 1 u.o.o.s. poprzez uzgodnienie przez RDOŚ warunków realizacji przedsięwzięcia pomimo ww. braków.

Wobec tak sformułowanych zarzutów Stowarzyszenie wniosło o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia na podstawie art. 138 § 2 k.p.a.

Następnie przy piśmie z dnia 2 lutego 2022 r. Stowarzyszenie przedłożyło do akt sprawy dokument pn. „opinia naukowa o decyzji środowiskowej dla bloku CCGT w Elektrowni Ostrołęka C” z dnia 30 grudnia 2021 r. autorstwa dr hab. Leszka Pazderskiego, wnosząc jednocześnie o przeprowadzenie dowodu z tegoż dokumentu.

Do pism Stowarzyszenia odniósł się Inwestor, który w dniu 15 lutego 2022 r. złożył pismo znak: EO/SPV/Zarząd/81/2022 zatytułowane „odpowiedź wnioskodawcy na odwołanie Stowarzyszenia Pracownia

na rzecz Wszystkich Istot od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”. Pismo jak sama nazwa wskazuje zawiera ustosunkowanie się inwestora do zarzutów wniesionych przez skarżące Stowarzyszenie.

Inwestor w dniu 23 lutego 2022 r. zapoznał się z opinią naukową o decyzji środowiskowej dla bloku CCGT w Elektrowni Ostrołęka C z dnia 30 grudnia 2021 r. Po czym w dniu 13 marca 2022 r. wniósł pismo zatytułowane „uzupełniające stanowisko wnioskodawcy ws. Odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce analizując stan faktyczny i prawny niniejszej sprawy ustaliło, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wniesienie odwołania uruchamia tryb odwoławczy przed organem II instancji. Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych rozstrzygnięć organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisów prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Organ odwoławczy zobowiązany jest ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz również pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją.

Przechodząc do oceny legalności zaskarżonej decyzji wskazać należy, że materialnoprawną podstawą wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Stosownie do treści art. 71 ust. 2 ustawy uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Rodzaje tych przedsięwzięć określono w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Jak stanowi art. 73 ust. 1 niniejszej ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć (art. 74 ust. 1 ustawy):

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu, strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe

przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;

6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.

7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;

8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868, 1093, 1505, 1642 i 1873).

Z kolei zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy, w przypadku planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest obligatoryjne. Natomiast w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się wówczas, gdy obowiązek taki stwierdzi, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy), uwzględniając łącznie uwarunkowania określone przez ustawodawcę w art. 63 ust. 1 ustawy, po uprzednim zasięgnięciu opinii organów, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy. Postanowienie wydaje się również, jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 63 ust. 2 ustawy).

W stanie faktycznym sprawy, inwestor występując z wnioskiem inicjującym postępowanie dołączył do niego pełnomocnictwo, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, mapę ewidencyjną w skali 1:5000 obejmującą przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie wraz z przewidywanym obszarem oddziaływania wraz z licencją nr WGK.6642.2.280.2020_1461_CL1; dowód zapłaty opłaty skarbowej za wydanie decyzji na rachunek Urzędu Miasta.

Rozpatrując wniosek, Prezydent Miasta Ostrołęki pismem z dnia 23 grudnia 2020 r., znak: WB.6220.10.2020 zawiadomił strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia oraz o możliwości zapoznania się z treścią wniosku i dokumentacją. Z uwagi na fakt, iż liczba stron w przedmiotowym postępowaniu przekracza 10, obwieszczenie o wszczęciu postępowania zostało podane do publicznej wiadomości w sposób przewidziany przepisem art. 74 ust. 3 ustawy.

Następnie Organ I instancji, wykonując dyspozycję art. 77 ust. 1 ustawy, pismami z dnia 23 grudnia 2020 r., znak: WB.6220.10.2020 zwrócił się do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie, Marszałka Województwa Mazowieckiego, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku z prośbą o uzgodnienie warunków realizacji ww. przedsięwzięcia.

Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie swoje stanowisko wyraził milczącą zgodą na podstawie art. 78 ust. 4 ustawy, następnie je podtrzymał pismem z dnia 16 lipca 2021 r., znak ZS.7040.734.2020.KB oraz pismem z dnia 20 października 2021 r., znak: ZS.7040.734.2020.KB.

Marszałek Województwa Mazowieckiego, po przedłożeniu przez Inwestora uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia, w opinii nr PZ-OP-II.7030.3.4.2021.MR z dnia 24 sierpnia 2021 r. pozytywnie zaopiniował planowane przedsięwzięcie.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku, po przedłożeniu przez Inwestora uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia, postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2021 r., znak: BI.RZŚ.4360.53.2020.AB uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji i eksploatacji.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie postanowieniem z dnia 16 lipca 2021 r., znak: WOOŚ-I.4221.370.2020.ML.3 (sprostowanym postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2021 r. znak: WOOŚ-I.4221.370.2020.ML.3), po przedłożeniu przez Inwestora uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia, uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji i eksploatacji.

W dalszej kolejności organ I instancji obwieszczeniem z dnia 1 września 2021 r., znak: WB.6220.10.2020 ponownie podał do publicznej wiadomości informację o procedurze udziału społeczeństwa, zawiadamiając o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia, co do zebranej w sprawie dokumentacji oraz o możliwości wnoszenia uwag i żądań przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dot. przedmiotowego przedsięwzięcia.

Następnie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia organ I instancji zawiadomieniem z dnia 22 października 2021 r, znak: WB.6220.10.2020 poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z zebranymi w toku postępowania materiałami oraz możliwości wypowiedzenia się co do zgromadzonych materiałów.

Finalnie, Prezydent Miasta Ostrołęki decyzją z dnia 25 listopada 2021 r. znak: WB.6220.10.2020 ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „budowa i eksploatacja źródła wytwórczego energii elektrycznej o mocy około 800 MWe opartego na bloku CCGT w Elektrowni Ostrołęka C wraz z infrastrukturą towarzyszącą”, w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że treść decyzji środowiskowej jest konglomeratem wyników uzgodnień i opinii organów współdziałających w procesie podejmowania decyzji, ustaleń przedłożonego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i wyników postępowania z udziałem społeczeństwa (vide: art. 80 ust. 1 ustawy). W ramach postępowania w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia ustala się i ocenia m.in. bezpośredni i pośredni wpływ

przedsięwzięcia na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa wyżej, dostępność do złóż kopalin oraz możliwości i sposoby zapobiegania i ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko, a także wymagany zakres monitoringu (art. 62 ustawy). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Ocena oddziaływania na środowisko jest więc szczególną procedurą mającą na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydującą o możliwości realizacji przedsięwzięcia. W sprawie takich inwestycji, jak niniejsza, do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został upoważniony wójt, burmistrz albo prezydent miasta (art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy). W skarżonej decyzji wzięto pod uwagę uwarunkowania wymienione w art. 63 ust. 1 u.u.o.s. i przeanalizowano: rodzaj, skalę i charakter inwestycji, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z jej realizacją, prawdopodobieństwo, czas trwania, zasięg oddziaływania oraz odwracalność oddziaływania, a także wykorzystanie zasobów naturalnych, emisję i uciążliwości związane z eksploatacją inwestycji, usytuowanie przedsięwzięcia względem obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000. Z kolei, realizacja i eksploataowanie inwestycji, zgodnie z przedłożonym raportem oddziaływania na środowisko oraz wytycznymi określonymi przez ww. organy opiniujące/uzgadniające, nie będzie także powodować pośrednich lub bezpośrednich szkód, utratę lub fragmentację siedlisk, jak również nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko, czy też zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne bądź zabytki.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

W realiach rozpatrywanej sprawy dla działek numer ewidencyjny: 70297, 70353, 70362, 70351, 70354, 70299, 70300 z obrębu Ostrołęka nie ma uchwalonego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na marginesie zauważyć jednak należy, że działki numer ewidencyjny 70297, 70353, 70362, 70351, 70354, 70299, 70300 z obrębu Ostrołęka, do 2018 r. należały administracyjnie do Gminy Rzekuń. I tak na działki numer ewidencyjny 70297, 70353, 70362, 70351, 70354 był uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmujący tereny w obrębach wsi: Ławy, Nowa Wieś Wschodnie, Teodorowo zatwierdzony uchwałą nr XVIII/116/2011 Rady Gminy Rzekuń z dnia 25 listopada 2011 r. Z treści tego dokumentu wynika, iż ww. działki były usytuowane na terenach 1EE (tereny energetyki). Natomiast działka numer ewidencyjny 70300 była położona na terenie, na którym obowiązywał miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zatwierdzony Uchwałą Nr L/327/2014 Rady Gminy Rzekuń z dnia 27 maja 2014 r. ogłoszonego w dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego 2014, poz. 6604 z dnia 9 lipca 2014 r. Z treści tego dokumentu wynika, iż część tej działki 70300 znajdowała się na terenach lasów i kompleksów leśnych (symbol w planie 11 ZL, 19 L), terenach elektroenergetyki z zielenią towarzysząca (symbol w planie 11EE/ZT), terenach rolniczych w korytarzach ekologicznych (symbol w planie IR/ZE). Tut. organ zauważa, że na dzień złożenia wniosku o wydanie przedmiotowej decyzji plany te obowiązywały.

Natomiast działki numer ewidencyjny: 30442, 30443, 30183, 30437 oraz część działki 30182/1, położone są na terenie, na którym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego rejonu „Elektrownia I” w Ostrołęce, zatwierdzony uchwałą nr 73/VIII/2011 Rady miasta Ostrołęki z dnia 28 kwietnia 2011 r. (publikacja: Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego Nr 107, poz. 3391 z dnia 20 czerwca 2011 r.). Działki numer ewidencyjny: 30162, 30131, 30182/1, 30195/2, 30436/7, 30035/20, 30035/23, 30194/2 położone są na terenie, na którym obowiązują zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ostrołęki w zakresie jednostek strukturalnych: B1 I, B1 II, B3 II (część północna) rejon „Wojciechowice” zatwierdzony uchwałą nr 105/XVI/2003 Rady Miejskiej w Ostrołęce z dnia 3 grudnia 2003 r. (publikacja: Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego nr 312, poz. 8932 z dnia 16 grudnia 2003 r.). Natomiast działki numer ewidencyjny: 30195/3, 30195/5, 30195/6, 30195/7, 30195/8 i 30194/2 położone są na terenie,

na którym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego rejonu „Turskiego” w Ostrołęce, zatwierdzony uchwałą nr 588/LXXII/2010 Rady Miasta Ostrołęki z dnia 30 września 2010 r. (publikacja: Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego nr 197, poz. 5539 z dnia 27 listopada 2010 r.). Planowane przedsięwzięcie jest zgodne z ustaleniami ww. miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W ramach planowanego przedsięwzięcia zrealizowana zostanie m.in. budowa bloku CCGT, instalacja do poboru wody surowej z rzeki Narew wraz z rurociągami oraz pompownią, rozdzielnią elektryczną i linią kablową 15kV, rurociąg oczyszczonych ścieków przemysłowo – deszczowych wraz z urządzeniem wodnym na zrzucie do rzeki Narew, kanalizację teletechniczną, rozdzielnia wyprowadzenia mocy 400 kV, rozdzielnia zasilania rezerwowego potrzeb własnych 110 kV oraz inna mniejsza infrastruktura.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie nowej elektrowni Ostrołęka C z blokiem CCGT o mocy ok. 800 MWe (do 1,3 GW mocy cieplnej w paliwie na wyjściu), zasilanej paliwem gazowym wraz z niezbędnymi obiektami kubaturowymi i inżynierskimi oraz sieciami w tym instalacją do poboru wody surowej z rzeki Narwi wraz z rurociągami i pompownią przemysłowo-deszczową wraz z urządzeniem wodnym. W elektrowni zostanie zastosowana turbina gazowo-parowa. Planowany blok CCGT będzie składał się między innymi z: turbiny gazowej, turbiny parowej, generatora, kotła odzysknicowego, gazowych kotłów rozruchowych, zamkniętego układu chłodzenia turbiny parowej, stacji przygotowania gazu ziemnego, kompletnego układu automatyki, pomiarów i sterowania procesowego (AKPiA).

Z uwagi na fakt, iż przedmiotowa inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, stwierdzić należy, że Organ prawidłowo dokonał stosownych uzgodnień warunków realizacji przedsięwzięcia z organami właściwymi, tj. Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Warszawie, Marszałkiem Województwa Mazowieckiego, Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku.

Przedmiotowa inwestycja została pozytywnie zaopiniowana/uzgodniona z ww. organami. W tym miejscu zauważyć wypada, że pozytywne zaopiniowanie raportu przez organy opiniujące tj. służbę wyspecjalizowaną w ochronie życia i zdrowia ludności, prowadzi do wniosku, iż planowana inwestycja nie wpłynie negatywnie na życia mieszkańców sąsiednich nieruchomości.

Istotą zarzutów sformułowanych przez Stowarzyszenie jest przekonanie, że organ I instancji wydał decyzję z naruszenia przepisów prawa materialnego oraz prawa proceduralnego. Zatem kluczowa dla rozstrzygnięcia sprawy jest ocena, czy przedłożony w niniejszej sprawie raport, spełnia wymogi z art. 66 ust. 1 ustawy oraz czy organ I instancji wydał decyzję z poszanowaniem zasad Kodeksu Postępowania Administracyjnego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w treści art. 66 ust. 1 ustawy ustawodawca zawarł listę elementów, które powinien zawierać prawidłowo sporządzony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Jeden z nich został zawarty w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy. Przepis ten jednoznacznie stanowi, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis analizowanych co najmniej trzech wariantów jego realizacji oraz informować o przewidywanych skutkach dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia. Są to: po pierwsze, wariant proponowany przez wnioskodawcę, po drugie racjonalny wariant alternatywny oraz po trzecie wariant najkorzystniejszy dla środowiska, a także uzasadnienie ich wyboru (tak wyrok NSA z dnia 17 stycznia 2017 r., sygn. akt II OSK 89/16). Oznacza to, że raport musi zawierać trzy warianty. Ustawa nie definiuje pojęcia wariantu alternatywnego. Natomiast z literalnego rozumienia tego pojęcia należy wywieść, że jest to wariant, który może realnie i rzeczywiście zastąpić wariant inwestorski. Nie może to być zatem wariant abstrakcyjny, oderwany od realiów i uwarunkowań, w jakich będzie realizowane przedsięwzięcie. Niemniej jednak zdaniem tut. Kolegium warianty przedsięwzięcia nie mogą odbiegać od siebie w takim stopniu, który oznaczałby swoistą zmianę tożsamości przedsięwzięcia poprzez przekształcenie jego konstytutywnych, fundamentalnych parametrów i prowadziłyby w rezultacie do zaproponowania do realizacji kilku różnych przedsięwzięć tego samego rodzaju (por. wyrok NSA z dnia 29 stycznia 2015 r. sygn. akt II OSK 1605/13).

Zauważyć tylko należy w aktach sprawy znajduje się raport o oddziaływaniu na środowisko dotyczący przedmiotowego przedsięwzięcia (grudzień 2020), którego autorem jest zespół Multikonsult Sp.

z o.o. z mgr inż. Andrzejem Krzyszczakiem na czele. Na str. 23 raportu w pkt 2 opisano wariant proponowany przez wnioskodawcę, zaś na stronie 49 w pkt 3 raportu dokonano analizy wariantu alternatywnego, natomiast na stronie 298 w pkt 14 opisano uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu. Z treści raportu wynika, iż inwestor wskazał, że za wariant najkorzystniejszy dla środowiska uznano wariant proponowany przez inwestora, niemniej jednak dopuszczalnym jest, aby wariant proponowany przez inwestora pokrywał się z wariantem najkorzystniejszym dla środowiska (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 kwietnia 2021 r., sygn. akt III OSK 376/21). Raport zawiera także opis przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko (w pkt 6 dla wariantu proponowanego przez inwestora, natomiast w pkt 7 wariantu alternatywnego dla środowiska). Z porównania obu wariantów zawartych w raporcie jednoznacznie wynika, że racjonalny wariant alternatywny różni się od wariantu inwestycyjnego oddziaływaniem na takie elementy środowiska jak: klimat, krajobraz, dziedzictwo kultury, zabytki, walory przyrodnicze, faunę, pola elektromagnetyczne, zagrożenie awarią przemysłową. Zatem bez potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym pozostaje zarzut, że przedstawiony wariant alternatywny jest w istocie wariantem pozornym.

Dodatkowo wyjaśnić należy, że celem wariantowania jest niedopuszczenie do podjęcia działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko. Warianty przedsięwzięcia powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Warianty przedsięwzięcia nie mogą odbiegać od siebie w takim stopniu, który oznaczałby swoistą zmianę tożsamości tego przedsięwzięcia prowadziłoby w rezultacie do zaproponowania do realizacji kilku różnych przedsięwzięć tego samego rodzaju (por. wyrok NSA z dnia 29 stycznia 2015 r., II OSK 1605/13). Opisany w raporcie wariant alternatywny zdaniem tego organu nie ma charakteru pozornego. Natomiast z oceny oddziaływania na środowisko nie wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę.

Skuteczność zarzutów wobec raportu może być różna w zależności od poparcia ich odpowiednimi dowodami i konkretną argumentacją. Zatem podważenie ustaleń raportu mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań przyrodniczych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, której wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez inwestora. Innymi słowy raport oddziaływania na środowisko oceniany jest przez organ wydający decyzję określającą uwarunkowania środowiskowe, a uczestnicy postępowania mają możliwość zgłoszenia zastrzeżeń dotyczących tego dowodu. Zastrzeżenia te jak już wcześniej wskazano nie mogą być gołosłowne, lecz powinny być poparte np. ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje na wady raportu (tak: wyrok NSA z dnia 18 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 383/08, Lex nr 526577).

Takich warunków nie spełnia, złożona w toku postępowania administracyjnego przez Stowarzyszenie opinia naukowa „o raporcie środowiskowym dla bloku CCGT w Elektrowni Ostrołęka” z dnia 15 kwietnia 2021 r. autorstwa dr hab. Leszka Pazderskiego zawierająca krytyczne uwagi do wybranych tylko elementów sporządzonego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zauważyć należy, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest dokumentem, którego prawidłowe sporządzenie wymaga od jego autora określonej wiedzy fachowej i który w efekcie obejmuje tzw. wiadomości specjalne.

W odniesieniu natomiast do opinii naukowej „o decyzji środowiskowej dla bloku CCGT w Elektrowni Ostrołęka C” z dnia 30 grudnia 2021 r. zauważyć należy, że strona, w ramach otwartego katalogu środków dowodowych (art. 75 § 1 k.p.a.), może oczywiście zlecać wykonanie specjalistycznych ekspertyz, a następnie składać je jako dowód do akt sprawy. Ekspertyzy takie nie mają jednak waloru dowodu z opinii biegłego w rozumieniu art. 84 k.p.a. Ekspertyzy takie, w praktyce określane jako "prywatne opinie biegłych", uznaje się za uzupełnienie wyjaśnień strony poparte stanowiskiem uwzględniającym wiadomości specjalne. Oparcie ustaleń na takiej "opinii" jakby stanowiła dowód z opinii biegłego w rozumieniu art. 84 k.p.a., stanowi istotne uchybienie procesowe (por. wyrok NSA z 11 grudnia 2007 r., II OSK 1682/06). Uzasadnieniem takiego stanowiska jest nie tylko jednoznaczna treść art. 84 § 1 k.p.a., ale i względy natury

funkcjonalnej oraz systemowej. Otóż to organ, a nie strona, winna decydować o podmiocie sporządzającym opinię, a także o zakresie tej opinii. Jest to ściśle związane z fundamentalnym wymaganiem wobec biegłego, który obok kwalifikacji zawodowych, winien również charakteryzować się bezstronnością wobec stron (zob. też art. 84 § 2 k.p.a.). Chodzi tu nie tylko o tzw. wewnętrzną niezależność biegłego, ale przede wszystkim o realizację zasady zaufania (art. 8 § 1 k.p.a.) oraz zasady przekonywania (art. 11 k.p.a.). Strony mają prawo oczekiwać, że wiadomości specjalne, które posłużą organowi do poczynienia istotnych ustaleń faktycznych, zostaną przekazaną przez podmiot, który nie działał na zlecenie strony mającej w danej sprawie odmienne interesy. Dodać należy, że k.p.a. nie zawiera przepisów o dokumencie prywatnym. Zatem przyjęć należy, że dokument taki stanowi w postępowaniu administracyjnym (podobnie jak w cywilnym) dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Odnosząc się tylko krótko do poruszanych w ww. opinii kwestii, wskazać należy, że organ wydający decyzję o środowiskową nie ma obowiązku w jej treści wskazania okresu uśrednienia. To na etapie pozwolenia wodnoprawnego ostatecznie kształtują się warunki korzystania z wód dla danej instalacji. Zauważyć przy tym należy, że nawet w stosunku do decyzji o pozwoleniu wodnoprawnym prawo nie wymaga wskazania okresu uśrednienia dla wartości średnich. W odniesieniu natomiast do jakości i stanu ścieków przemysłowych wskazać należy, że przedsięwzięcie będzie musiało uzyskać pozwolenie zintegrowane, czyli decyzję, w której określone zostaną szczegółowe wartości dopuszczalnych stężeń określonych substancji wprowadzanych w ściekach do środowiska. To na tym etapie organ ochrony środowiska będzie musiał powtórnie przeanalizować wpływ odprowadzenia poszczególnych substancji w ściekach do środowiska wodnego. Natomiast kwestie określenia parametrów zbiorników ścieków przemysłowych będą analizowane na kolejnym etapie inwestycyjnym tj. w procedurze uzyskania pozwolenia na budowę.

W tym miejscu wyjaśnienia wymaga, że postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia nie jest postępowaniem mającym na celu udzielenie zezwolenia na lokalizację lub realizację i prowadzenie inwestycji. Postępowanie to dotyczy – co należy podkreślić – planowanego dopiero przedsięwzięcia i sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska (zob. wyroki NSA: z dnia 22 kwietnia 2010 r. sygn. akt II OSK 696/09 oraz z dnia 30 czerwca 2010 r. sygn. akt II OSK 988/09).

W ocenie składu orzekającego tut. Kolegium organ I instancji dokonał prawidłowej oceny raportu pod względem przyjętego do realizacji wariantu przedsięwzięcia, a co za tym idzie dokonał prawidłowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przedłożony raport spełnia jest on rzetelny, spójny i nie zawiera niejasności i nieścisłości. W ocenie tut. Kolegium zakres raportu jest dostosowany do charakteru i wielkości oddziaływania zamierzonego przedsięwzięcia na środowisko. Raport sporządzony jest ze szczegółowością odpowiadającą rozwiązaniom na etapie koncepcji, jest wyczerpujący i spójny, oraz spełnia ustawowe wymagania co do jego zawartości o których stanowi art. 66 ustawy. Ponadto informacje dostępne w raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko są wystarczająco szczegółowe, aby w pełni ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Raport zawiera szczegółowy opis przedsięwzięcia oraz jego umiejscowienie, opis środowiska przyrodniczego w otoczeniu planowanej inwestycji z uwzględnieniem fauny, flory oraz znajdujących się w projektowanym rejonie prawnych form ochrony przyrody. Omawia również wpływ zamierzenia inwestycyjnego na wymienione elementy przyrody, a także na otoczenie ludzi w fazie budowy inwestycji, jej eksploatacji oraz likwidacji, co czyni zadość roli, jaką spełnia w takim postępowaniu tego rodzaju dokument.

Podsumowując tę część wyводу wskazać należy, że raport w postępowaniu o środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia jest wprawdzie dowodem prywatnym, lecz o szczególnej mocy dowodowej. Jego szczególny charakter wynika w szczególności z kompleksowej oceny przedsięwzięcia i analizy aspektów technologicznych, prawnych, organizacyjnych i logistycznych jego funkcjonowania w powiązaniu ze sobą (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 lipca 2013 r., II OSK 639/13). Kontradwody wprowadzane przeciw specjalistycznemu raportowi powinny reprezentować wartość merytoryczną na co najmniej równym poziomie kompleksowości, a nie stanowić

jedynie niepoparte głębszą analizą uwagi negujące założenia w nim zawarte (por. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 11 lutego 2015 r., sygn. akt II SA/Bd 750/14).

Odnosząc się do pozostałych spornych w sprawie kwestii wskazać należy, że argumenty odwołania nie zostały oparte na nie usprawiedliwionych podstawach. Zarzuty naruszenia przepisów postępowania, jak i zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego nie są zasadne.

Po pierwsze nie znajduje uzasadnienia zarzut naruszenia przez organ I instancji art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy środowiskowej, bowiem w osnowie decyzji (pkt II) organu I instancji określił w sposób wystarczający warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia jak i ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

W świetle wymogów stawianych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określonych w art. 82 ust. 1 u.u.i.s. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach musi m.in. określać warunki wykorzystania terenu z uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich (pkt 1 lit. b), a w razie potrzeby wynikającej z oceny oddziaływania na środowisko powinna zobowiązywać inwestora do podejmowania działań, które służyć mają zapobieganiu, ograniczaniu oraz monitorowaniu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (pkt 2 lit. b). Rozstrzygnięcia co do tych elementów powinny zaś wynikać z przedłożonej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, a jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie, z przedłożonego przez inwestora raportu (wraz z uzupełnieniami). Wniosek i raport inwestora podlegają zaś analizie odpowiednio przez RDOŚ, który wyraża swoje stanowisko w uzgodnieniu (art. 77 ust. 1 pkt 1 u.u.i.s.) i przez PPIS, który wydaje opinię (art. 77 ust. 1 pkt 2 u.u.i.s.). Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę m.in. wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 (art. 80 ust. 1 pkt 1 u.u.i.s.) oraz ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (art. 80 ust. 1 pkt 1 u.u.i.s.)

Zaskarżona decyzja spełnia wszystkie wymagane warunki jakie powinno spełniać planowane przedsięwzięcie w zakresie ochrony środowiska jak też oddziaływania na środowisko. Wbrew twierdzeniom strony skarżącej, zdaniem tut. Kolegium, organ rzetelnie uzasadnił swoje rozstrzygnięcie.

Odnosząc się natomiast do stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (dalej RDOŚ) przypomnieć należy, że organ uzgodnieniowy wzywał inwestora do uzupełnienia raportu, natomiast inwestor w tych uzupełnieniach przedstawił wszystkie kwestie poruszanych w wezwaniu RDOŚ. Zdaniem tut. organu zebrany materiał dowodowy pozwala na uznanie sprawy za wyjaśnioną wyczerpująco, co przesądza, że postępowanie RDOŚ było zgodne z obowiązującym prawem. Dodać tylko należy, że ustawodawca to właśnie regionalnego dyrektora ochrony środowiska upoważnił, jako organ kompetentny i wyspecjalizowany w swoim zakresie działania, do dokonywania uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w ramach dokonywanej jego oceny oddziaływania na środowisko.

Zarzut braku wariantowania elementów przedsięwzięcia, nie znajduje uzasadnienia. Przepis art. 3 pkt 13 u.u.i.s. pozwala na potraktowanie różnych przedsięwzięć jako jedno nawet wtedy, gdy prowadzone są przez dwa różne podmioty. Warunkiem jest istnienie powiązań technologicznych między nimi, a takie w niniejszej sprawie istnieją.

Także zarzut naruszenia art. 62 ust. 1 w związku z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a u.u.i.s. nie znajduje uzasadnienia w realiach niniejszej sprawy. Jakość informacji przedstawionych w dokumentacji zgromadzonej w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinna posiadać stopień szczegółowości pozwalający na zweryfikowanie potencjalnych zagrożeń, niekorzystnych, czy negatywnych oddziaływań związanych z realizacją inwestycji. W taki sposób zostało to sporządzone w niniejszej sprawie.

Niezasadne także okazały się zarzuty naruszenie prawa proceduralnego. Realizując zasadę prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a.) organ I instancji wyczerpująco zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy. W niniejszej sprawie nie można mówić o tym, że organ I instancji naruszył zasadę swobodnej oceny dowodów, gdyż w ramach tej oceny okoliczności faktyczne sprawy nie zostały ustalone w sposób sprzeczny z regułami logiki, zasadami doświadczenia życiowego, czy też w wyniku nieprawidłowej oceny treści badanych dokumentów. Tym samym podniesione w odwołaniu zarzuty okazały się

nieusprawiedliwione. Powyższe prowadzi do konkluzji, że organ przeprowadził postępowanie wyjaśniające zgodnie w wymogami wynikającymi z art. 7, art. 77 § 1 i nie naruszył art. 85 k.p.a. W prawidłowo ustalonym stanie faktycznym dokonał właściwej wykładni prawa materialnego stanowiącego podstawę zaskarżonej decyzji. W opinii tut. Kolegium zaskarżona decyzja znajduje oparcie w obowiązującym prawie, zaś wywody zawarte w uzasadnieniu decyzji w pełni logicznie i zrozumiale odzwierciedlają argumentację i stanowisko organu. Zaskarżona decyzja w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań dla ww. przedsięwzięcia zdaniem tut. Kolegium została wydana prawidłowo na podstawie art. 82 i art. 85 ustawy OOS i zawiera wymagane tymi przepisami elementy. Ponadto organ I instancji zapewnił udział stron w postępowaniu oraz udział społeczeństwa.

W tym miejscu podkreślić należy, że w ramach zasad zrównoważonego rozwoju mieści się nie tylko ochrona przyrody, ale i troska o rozwój społeczny i cywilizacyjny, związany z koniecznością budowania stosownej infrastruktury. Udział społeczeństwa w postępowaniu środowiskowym jest istotny, niemniej sam tylko sprzeciw co do realizacji inwestycji wniesiony przez strony lub społeczeństwo biorące udział w postępowaniu, których interes faktyczny przemawia za innym sposobem zagospodarowania określonych nieruchomości, nie może stanowić podstawy do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli realizacja inwestycji nie wiąże się z przekroczeniem standardów środowiskowych.

Końcowo zauważyć należy, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest jedynie etapem wstępnym dla postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę i nie upoważnia do rozpoczęcia jakichkolwiek robót budowlanych (czy planowanej działalności). Określa jedynie warunki wykorzystania terenu pod inwestycję z uwagi na konieczność ochrony przyrody, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich. Jak już wspomniano, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach sprowadza się do ustalenia, czy przedsięwzięcie w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska. Organ wydający taką decyzją nie jest natomiast uprawniony do oceny zasadności, celowości, czy opłacalności realizacji przedsięwzięcia. W świetle ustawy wyodrębnić można określone okoliczności, których spełnienie musi mieć miejsce, aby można było odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań. Zalicza się do nich sytuacje, gdy: przedsięwzięcie jest niezgodne z planem miejscowym (art. 80 ust. 2 ustawy), odmówiono uzgodnienia przedsięwzięcia (art. 80 ust. 1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy), brak jest zgody wnioskodawcy na realizację inwestycji w wariantcie alternatywnym (art. 81 ust. 1 ustawy), przedsięwzięcie negatywnie oddziałuje na obszary chronione, a nie zachodzą uregulowane w przepisach o ochronie przyrody okoliczności to dopuszczające (art. 81 ust. 2 ustawy) i w reszcie, gdy inwestycja może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy). W niniejszej sprawie nie występuje żadna z opisanych wyżej okoliczności. Oznacza to, że aby zarzucić organowi naruszenie prawa, należałoby wykazać, że doszło do ustalenia środowiskowych uwarunkowań niezgodnie z obowiązującymi normami środowiskowymi o charakterze materialnym. Tych w ocenie tut. organu nie naruszono.

Mając na względzie powyższe, zasadnym jest utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji Prezydenta Miasta Ostrołęki z dnia 25 listopada 2021 r., znak: WB.6220.10.2020 ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „budowa i eksploatacja źródła wytwórczego energii elektrycznej o mocy około 800 MWe opartego na bloku CCGT w Elektrowni Ostrołęka C wraz z infrastrukturą towarzyszącą”.

W tym stanie rzeczy Samorządowe Kolegium Odwoławcze orzekło jak w sentencji.

P o u c z e n i e

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

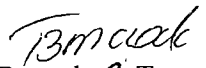
W przypadku zakwestionowania jej zgodności z prawem może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4. 00-013 Warszawa.

Skargę składa się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce, którą wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszego orzeczenia.

Od pism wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym w danej instancji pobiera się wpis – w sprawach skarg nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu ochrony środowiska i przyrody pobiera się wpis stały w wysokości 200,00 zł.

Stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania może być przyznane, w zakresie całkowitym lub częściowym, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata.

Przewodniczący
Składu Orzekającego

Bogusław Tomczak

Członkowie:

Danuta Janiszewska-Kielak

Łukasz Nadełny

Otrzymują:

1. Pani Małgorzata Bednarska – pełnomocnik inwestora
2. Stowarzyszenie „Pracownia na rzecz Wszystkich Istot”
3. Prezydent Miasta Ostrołki (zobowiązać ten organ do podania informacji o wydaniu przedmiotowej decyzji do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty, w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz miejscu planowanego przedsięwzięcia)
4. Pozostałe strony w drodze obwieszczenia, wywieszzonego na tablicy ogłoszeń w siedzibie tut. Kolegium, a także w sposób zwyczajowo przyjęty poprzez umieszczenie stosownej informacji na stronie internetowej BIP Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce: <http://bip.sko-ostroleka.pl>
5. aa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
2. Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Białymstoku
4. Marszałek Województwa Mazowieckiego